

slag. Det er ganske vist, at § 12 i Loven af 29de December 1857 giver Communalbestyrelsen et Middel ihænde til, at fordele Skatten forskjelligt paa de forskjellige Beboere, som ere inddragne under denne Deel af Kommunen; men de have imidlertid Ret til at gjøre det Større og det Mindre efter deres eget Skjønnende. Det er forekommet mig, at de Klager, som føres i disse Retninger, ere begrundede, og da de ikke kunne afhjælpes ad administrativ, men maae afhjælpes igjennem Lovgivningsveien, har jeg troet at gjøre en Tjeneste ved at vise, hvorledes de kunne, og hvorledes det foreskommer mig, at de bør afhjælpes. Man vil lægge Mærke til, at det Forhold, som bestaaer i Frederiksberg i Henseende til Dy-naaelsen af de Formaal, hvorom her er Spørgsmaal, ligner i en, ja, man kan gjerne sige fuldkommen Grad, Forholdet i Kjøbenhavn udenfor Boldene, i de Dele af Kjøbenhavn, som stode op til Frederiksberg Grund, og jeg har derfor troet, at man vilde forbedre Loven ved at indbringe i den de samme Bestemmelser, der ere fastsatte i den Lov, der afgjør, hvorledes Kjøbenhavns Commune udenfor Byen skal under tilsvarende Forhold bidrage til Kommunens Udgifter. Loven skulde derfor komme til at lyde saaledes: „Foraavidt nogen af de i Lovens § 9 benævnte Begrænsningsveie ere private Veie, som Eieren selv istandsætter og reeholder, saa skulde kun de ved samme beliggende Veie kunne henregnes til Frederiksberg Byes District, som ere under 150 Alen sjernede fra den Veststrækning, der er forsynet med offentlig Belysning o. s. v.“ Det er for Kjøbenhavns District kun 100 Alen, men da dette er et sjernere District, har jeg troet, at 150 Alen er en Begrænsning, som man med Billighed kunde sætte. Jeg indrømmer, at man maafee ogsaa kunde forøge Afstanden indtil 200 Alen, og paa denne Maade skaffe en Lovbestemmelse, laant fra den Lov, der begrænser Districtet, Anvendelse paa Loven af 29de December 1857.

Derfor man nu vilde spørge mig, om jeg har noget Haab om at faae denne Lov igjennem i denne Session, saa svarer jeg: Jeg har det Haab, der ligger i Muligheden; — det

er ikke umuligt; ved behørig Travlhed fra Rigsdagens Side vil det jo kunne skee. Om det er rigtigt at bruge en Travlhed af denne Art paa et Lovforslag af denne Bestaaffenhed, skal jeg ikke her nærmere omtale, men jeg værger mig kun imod Umulighedspaastanden.

Formanden: Forslaget vil nu blive trykt og omdeelt.

Man gif derpaa til Nummer 2 paa Dagsordenen: Afgjørelse af Formandens Forslag med Hensyn til Behandlingsmaaden af Betænkning fra Finantsudvalget over de til bemeldte Udvalg afleverede Andragender. Forslaget gif ud paa, at Sagen skulde undergives en første og en anden regulativmæssig Behandling.

Da Ingen ønskede at yttre sig, ansaaes Forslaget for billiget uden Afstemning.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til Fortsættelse af anden Behandling af: Forslag til Lov, angaaende Tørvemosefs Udskiftning, m. m.

Formanden: Efter den Erklæring, der igaar blev afgiven af Folkethingsmændene for Holbet Amts 5te Valgkreds (N. Jensen), foreligger der nu kun Endringsforslag af Rigsdagsmændene for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Eilisch) og Viborg Amts 1ste Valgkreds (Knudsen) til §§ 3, 5 og 6.

N. Jensen: Det var kun mit Forslag til § 2, jeg tog tilbage.

Formanden: Troer da den ærede Forslagsstiller, at hans Forslag endnu passe til de øvrige Paragraffer?

N. Jensen: Ja, der er flere af Paragrafferne, der meget godt kunne passe i Loven, men da jeg ikke har nogen Udsgt til at faae dem vedtagne, tager jeg dem tilbage.